

Ikki so frætt sum breiðageislin tykist at leggja eftiri

I einum »Tíma« lat Rikard Long fólk skilja, at hann var givin og ynskti frið.

Vit skiltu hann. Harmaðust. Untu honum frið. Hann hevði fingið nóg mikið ella rættari: Hann hevði avnektað seg so ivaleyst, at sjálvt ikki ein illgrundaður mótsæðumaður kundi hava hug at dýkja meiri á hann. Og tað er synd at siga, at vit hava verið illgrundaðir mótsæðumenn hjá Rikard Long í hesum blaðdrátti. Okkum tørvaði heldur ikki at taka til harðskapin. Longu í fyrstu atsókn síni ovtók hann seg, so skjældur og sverð fullu honum av hendi.

Vit ætlaðu Rikard Long at sleppa undan víðari heggi. Men hann hevur óivað verið og fingið sær ella onkur hevur givið honum nýggja »courage«. Hann er raknaður við aftur. Ikki minni enn í tveimum greinum hevur hann nú aftur malið á blóðið við ranglýsan síni viðv. fólkaflokksins og egna figgjarpolitikki sínum, sum í fyrstu syftu skerdu tingsins figgjarevni við einum rakstrarundirskoti uppá hálva aðru millión.

Vit skylda sjálvandi — sjálvt um tað er uppisaman — at verja lesararnar ímóti at verða villeiddar. Noyðast vit tí aftur eina ferð enn at sannlýsa og rættleiða skeivleikarnar fyrri ikki at siga falsanina hjá Rikard Long.

Nú er R. Longs høvudsverja at bríða okkum, at javnaðarmenn eisini hava greitt atkvøðu fyrri teim ymsu útreiðslum, ið tæra upp 1½ millión av tingsins grunnum og øðrum avlopi.

Og javnaðarmenn hava eisini, heldur hann, greitt atkvøðu fyrri figgjarætlanini. Er talan um afturgongu, ja so hava javnaðarmenn eisini stóra skuld og hann og fólkaflokkurin. Har hava tit javnaðarmenn! Teir eru ikki smittin betri enn vit! répar hann.

Vit ikki verri enn teir — tað er Rikards Longs móratur. O Vordisum! Av sonnum ein lýsandi fyrimynd! Ein avreksstøða!

At menn skulu missa seg so burtur. Avnektar seg so at skinninum. Vit eru sum mótsæðumenn líka við at vera foyir yvir at siggja tilíkt niðagrislyndi hjá honum, ein er komin at takast við. Ikki so frætt sum breiðageislin tykist at leggja eftiri.

Vit freistast at spyrja Rikard Long viðvíkjandi:

Roynir hann við vitandi og vilja at falsa víðurskiptini ella hevur hann verunliga ikki fatað.

at javnaðarmenn ongatið hava sagt, at inntøkurnar á figgjarætlanini hjá fólkaflokkinum og Rikard Long ikki sváraðu til tær á somu

figgjarætlan settu útreiðslupostar; men at, sum javnaðarmenn hava sagt, er,

at fólkaflokkurin og Rikard Long, aftaná at nevnda figgjarætlan var gjørd, hava verið við til at seta fram uppskot um hálva aðru millión í útreiðslum uttan at seta fram uppskot um tilsvandi inntøkur.

Tá ið Rikard Long verður við at mala uttanum hesa okkara ávisan, kjarnuna í orðaskiftinum, og roynir at leggja okkum annað í munin, merkir hann seg — fyrri at nýta hansara egna orðafar — sum ein »frekan falsara«.

Údráttur av orðaskiftinum við R. L. er so stutt:

Vit hava prógvað, at fólkaflokkurin, froknaður R. Long, einki uppskot hevði til inntøkur at rinda eykaútreiðsluuppskotini uppá 1½ millión.

Rikard Long hevur viðgingið hesar útreiðslur, og at tær verða goldnar av grunna- og avlopsspengingum frá árunum frammanundan (seytjannmannaveldinum).

Harvið hevur hann sjálvur viðgingið og prógvað, at vit hava einki falsað, einki órættligt hildið framm, men at tað er rætt sum vit hava ávíst, at seinasta tingseta hevur tært og viknað tingsins figgjarstøðu við 1½ millión.

Tað er rætt, at vit javnaðarmenn greiddu atkvøðu fyrri figgjarætlanini.

Men við tí var einki skeivt gjørt til inntøkur og útreiðslur á hesi ætlan vóru sum longu ávíst samsvandi.

Tað er eisini rætt, at javnaðarmenn eins og R. Long- fólkaflokkurin greiddu atkvøðu fyrri 100.000 kr. til flóttarfólk, 250.000 kr. til ravmagnsverkið í Vági o. s. fr.

Men munurin millum atkvøðustøðuna hjá javnaðarmönnum og Rikards Longs- fólkaflokkinum er tann ófara stóri,

at javnaðarmenn bæði í fyrraárið og í fjórða árið settu fram eykainntøkuuppskot til at fylla upp aftur skarðið, ið hesar útreiðslur vildu gera í tingsins figgjarstøðu.

Hetta eigur Rikard Long at leggja sær í geyma. Hetta eigur hann at greiða fyrri fólk, um hann vil sleppa undan at verða mettur sum falsari.

Tað bætast litið nú hjá Rikard

TANDLÆGE KAABER

praktiserer i Vaag fra Midten af Marts en kortere Tid. Derefter Tveraa og senere, antagelig sidste Del af April, i Klaksvig.

Patienter, der ønsker kunstige Tænder eller Plombering, bedes venligst melde sig de første Dage af Hensyn til Fastlæggelse af Opholdets Varighed.

Før Sygekasser, med Overenskomst om Tandpleje, gælder den autoriserede Sygekassetakst. Medlemsbog i kvitteret Tilstand maa medbringes.

Long at royna at troysta sínar menn við at fortelja, at hann kortini hevur greitt atkvøðu fyrri sambandsins uppskoti.

Verunleikanum, at hann hverki var við javnaðarmönnum ella sambandsmonnum til eykainntøkuuppskot í nevndini ella sjálvur setti nakað tilíkt fram, honum sleppur hann ikki undan.

Tað grettur ikki. Hann er skriftligur. Hart at hoyra. Tungt at taka. Men órongiligur sannleiki!

EITT UMMÆLI

um
sáttmáladómin millum
Føroya Fiskimannafelag
og
Færøernes Rederi-
forening.

I einum lóggildi av 15. december 1941 nevnt, »Midlertidige Bestemmelser for Færøerne om Afgrøelse om Uoverensstemmelser i Arbejdsforholdet« § 4 2. stk. er ásett ein »Voldgift«, tá partarnir ikki kunnu koma til sættis við vanligar ráðagerðir sínaámillum og semingsmaðurin heldur ikki kann fáa ein sáttmála ílag millum teirra. Hetta varð gjørt tá, fyrri at forða fyrri streiku ella lockout í hesari vandamiklu tíð. Sjálvsagt eigur hver lóglíðin samfelagsborgari at ganga undir tann dóm, sum felður verður eftir hesum lóggildi, ið samtykt er av Løgtingi og undirskrivað av amtmanni; men tað er ikki einstýðandi við, at menn ikki skulu siga ætlan teirra á sámuligan hátt um tann dóm, ið felður er.

Tá lóggávuvaldið noyðist at fara so harðliga fram, sum skett er í omanfyrri nevnda lóggildi, at hin einasti náttúrligi rættur, arbeiðarin hevur til bótan av lönkorum sínum, »strekkurætturin«, verður honum fráíkin, skuldi tað verið ein sjálfvilygja, at sama lóggávuvald eisini hugsaði um at áseta honum eina minstuløn, svarandi til tað sum livsupphaldið kostar. Hetta hevur eisini lögtingið hugsað um, hvat sjómönnum viðvikur. Sí § 5 stk. b) har hesi orð standa: »at der tilsikres Besætningen paa Trawlere og Fiskefartøjer, der anvendes til Transport af Isfisk, en Minimumsløn af 500 Kr. maanedlig, forsaavidt Beskæftigelsen varer en Maaned eller derover, og 500 Kr. pr. hel Tur, hvis Turen varer mindre end en Maaned, og den paagældende kun er forhyret for denne Tur. Dette gælder, selv om Lønner fastsættes til lavere Grundbeleb med Tillæg af Procenter af Salget.« Tá henda lóg kom í gildi, vóru eingi skip til linuveiðu ella til veiðu við smátrolum, og heldur hugsaði eingin tá um slíkar veiðuhættir, so her er einki nevnt um tilíkt; men av tí, at hesi skip við línu og smátrolum

eru eins stillað og stórir trolarar við tað, at tey bæði veiða fiskin og flyta hann til marknaðin, kunnu tey væl koma innundir omanfyrirstandandi reglur. Hesa áskoðan hevur meirluti nevndarinnar, merkuligt nokk, mótmælt. Vit skulu ennviðari loyva okkum at ápeika eina enn merkjuligari áskoðan, sum nevndi meirluti hevur lagt fyrri dagin.

Tá talan var um eina minstuløn fyrri linuveiðuskip og smátrolskip, varð framhildið, at hetta mundi koma í stríð við hitt ásetta »Prisstop« av tí, at minstulønin kundi víðføra lønhækkan. Vit loyva okkum at undirstrika hetta og minna á, at minstulønin er ásett sum eitt minsta mark fyrri tí, sum ein fiskimaður við húski sínum kann ana av. Hvussu hetta minstamat fyrri at tryggja liv kann víðføra lønhækkan og pristalshekkjan, fata vit ikki í Føroya Fiskimannafelag; men hetta er ein grundarsteinurin, sum dómurin, ið noktaði eina minstuløn til teir menn ið fara við línu- og smátrolferum, hvílir á. Ein annar grundarsteinurin er tann, at minstulønin ikki var ásett í fjórða kontrakt varð gjørd fyrri hesar veiðuhættir. Eitt sindur merkjuligt má tað tykjað leikmonnum, at fiskimenn framvegis skulu verða uttan minstuløn av tí grund, at teir líðu órátt í fjór. Kravið um minstulønina varð framsett í fjór eins og í ár; men av tí at bert var talan um at senda eitt skip út á linuveiðu, tá sáttmálin var gjørdur, helt Fiskimannafelagið ikki, at tað var vert at fara fyrri sáttmáladómin tá. Fyrirbils-semja kom tí í lag við Reidarafelagið um eina kontrakt undir teimum forúsetningum, at hendan drift var ein roynd í at veiða fisk sjálvir í staðinfyrri at keypa hin dýra fiskin í Íslandi. Sjálvsagt kundi Fiskimannafelagið í fjór eins væl og í ár drivið málið fyrri sáttmáladómin, og tað er eitt sindur undarligt at hugsa sær, at tað skal vera rættvíst, at fiskimenn í ár skulu líða refsing fyrri, at teir vistu vælvið í fjór; men vit megu drúpa niður hævur og lata rættin hava rætt.

Føroya Fiskimannafelag hevur tó enn eina leið at ganga, og tað er til næsta árs at heita á Føroya Løgting og biðja tað um at geva lóggildinum av 15. december 1941 nr. 63 eitt uppskoyti, hareftir hin ásetta minstulønin eisini skal galda fyrri linuveiðuskip og fyrri skip við smærri trolum.

Fyrri Føroya Fiskimannafelag
Daniel Klein
felagsformaður.

Tit fáa

bestu málingina hjá okkum.

M. P. Jacobsens malarabúð.

Máltr. 323.